

A Fővárosi Ítéltábla a 96. sz. Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: Vidékiné dr. Schreier Krisztina ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Kopcsányi László ügyvéd (fél címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen tartozás megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2015. április 16. napján meghozott 27.P.24.490/2012/54. számú ítélete ellen az alperes részéről 55. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, az alperest megillető perköltség összegét 1.016.000 (Egymillió-tizenhatezer) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 36.700 (Harminchatezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 8 napon belül leletezés terhe mellett 6.480 (Hatezer-négyszáznolcvan) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes pontosított keresetében 20.000.000 forint tőke és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A Budapest Környéki Törvényszék ítéletével a felperes keresetét elutasította. Egyidejűleg kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 635.000 forint perköltséget, valamint külön felhívásra az államnak 900.000 forint eljárási illetéket. Az elsőfokú bíróság a perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdésének b) pontjára, valamint a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységre, és az alperest képviselő ügyvéd ÁFA fizetési kötelezettségére figyelemmel állapította meg.

Az ítélet perköltséget megállapító rendelkezése ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a 20.000.000 forint pertárgyérték figyelembevételével a perköltség összegének 800.000 forint plusz ÁFA összegre történő felemelését kérte. Sérelmezte az IM rendelet 3. §-ának (2) és (6) bekezdéseiben meghatározott mértékű ügyvédi munkadíjnak alacsonyabb összegben való megállapítását. Érvei szerint a 2013 novemberétől képviselői ellátó jogi képviselő 10 tárgyaláson részt vett, továbbá a 11 év alatt keletkezett iratok áttanulmányozása is sok időt vett igénybe. Álláspontja szerint amennyiben az elsőfokú bíróság indokoltnak is látta volna a jogszabály által meghatározott mértékű ügyvédi munkadíjnak a csökkentését, akkor sem csökkenthette volna azt 600.000 forint + áfa összeg alá. Az alperes tárgyalás tartását nem kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a perköltségre vonatkozó rendelkezés helybenhagyását kérte. Előadta, hogy a per elhúzódása az alperesi magatartásnak köszönhető. Álláspontja szerint a fellebbezésben megjelölt 600.000 forint perköltség mértéke is eltúlzott lenne. A felperes tárgyalás tartását nem kérte.

Az alperes fellebbezése megalapozott.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében a pernyertes fél költségeinek a megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni. Perbeli esetben az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, ezért fentiek értelmében a pernyertes alperes költségeinek megfizetésére a felperest kell kötelezni. A Pp. 79. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükségeshez képest igazolt adatok figyelembe vételével állapítja meg. A jelen esetben az alperesi oldalon az őt képviselő ügyvéd munkadíja merült fel perköltségként. Az IM rendelet 1. §-ának (1) bekezdése alapján a polgári eljárásban a pernyertes felet képviselő ügyvéd munkadíjának és készkiadásának megállapítására az IM rendeletben foglaltak az irányadók.

Az IM rendelet 3. §-ának az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában hivatkozott (2) bekezdése értelmében polgári perben, az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a peresztes felet terhelő összege a 10 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 forint, 10 millió forint feletti, de 100 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió forint feletti összeg 3%-a, de legalább 100 000 forint.

Perbeli esetben az ügyvédi díjmegállapítás jogszabályi alapját jelentő pertárgyérték a felperes által megjelölt követelés összege, azaz 20.000.000 forint. Az elsőfokú bíróság azonban a perköltség összegének megállapításánál - ahogy az az ítélet indokolásából is kitűnik - az IM rendelet 3 §-ának (2) bekezdésének a) pontját figyelmen kívül hagyta. Jelen esetben az IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) és b) pontja szerint megállapítható ügyvédi munkadíj mértéke a 20.000.000 forint pertárgyértékre figyelemmel 500.000 + 300.000, azaz 800.000 forint lett volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában azonban utalt arra is, hogy a perköltség összegének megállapításánál a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységet is figyelembe vette. A munkadíj összegét vélhetően erre tekintettel határozta meg az IM rendelet szerint járó 800.000 forintnál alacsonyabb, 500.000 forint összegben.

Az IM rendelet 3. § (6) bekezdés első mondata valóban kimondja, hogy a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A kiindulási alapot jelentő perérték alapján számított összeghez képest tehát valóban korrekciós tényező lehet a jogi képviselő ténylegesen kifejtett ügyvédi munkája. E körben figyelemmel kell lenni arra is, hogy milyen volt a kifejtett ügyvédi tevékenység idő- és munkaigényessége, színvonala. Az IM rendelet 3. § (6) bekezdés utolsó mondata azonban kimondja, hogy a bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles. Az eljáró bíróság azonban a fellebbezéssel támadott ítéletében ezen indokolási kötelezettségének nem tett eleget, ugyanis nem adta indokát a munkadíj lefelé történő korrekciójának. Mivel az ítélet ezen hiányossága a másodfokú eljárásban pótolható volt, ezért az ítéletnek a Pp. 252. §-ának (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezésének nem volt indoka.

Az ítélet tábla a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a jogi képviselő az alperes képviselőjét 2013 novemberétől látta el. Az eljáró bíróság 2013. november 12. és 2015. április 16.

között 10 érdemi tárgyalást tartott, az alperesi jogi képviselő valamennyi tárgyaláson jelen volt. Ezt meghaladóan ezen időszakban több, 2-7 oldal terjedelmű szakszerű és célszerű beadványt is előterjesztett. Valójában tehát nem állapítható meg olyan körülmény, amely indokolná az alperest jogszabály szerint megillető ügyvédi munkadíjnak alacsonyabb összegben történő megállapítását. Tekintettel a jelentős és eredményes ügyvédi tevékenységre, az ítéletábra álláspontja szerint az IM rendelet 3. §-ának (3) bekezdése szerint járó munkadíj nem tekinthető eltúlzottnak.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság jogerős ítéletének a perköltségre vonatkozó rendelkezését felülmérlegelve a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes által az alperes részére fizetendő perköltség összegét a jogszabály szerint járó 800.000 forint + ÁFA ügyvédi munkadíj összegére felemelte.

Az alperes fellebbezése eredményes volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése folytán a felperes köteles megfizetni az alperes jogi képviseletével felmerült, a kifejtett tevékenységgel arányosan meghatározott, áfával növelt összegű, az IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján számított 12.700 forint ügyvédi munkadíjból és a lerótt fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget. Az alperes fellebbezésén 24.000 forint illetéket rótt le, azonban a fellebbezésben vitássá tett 300.000 + áfa (381.000 forint) összegű pertárgyérték után az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése értelmében az illeték mértéke 30.480 forint. Az ítéletábra a különbözet, azaz 6.480 forint összegű fellebbezési illeték lerovására a felperest kötelezte az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 113. §-ának (1) bekezdésére tekintettel leletezés terhével.

Az ítélet elleni fellebbezés a Pp. 233/A. §-a alapján kizárt, az ítéletnek az erről való tájékoztatást tartalmazó rendelkezése a Pp. 220. §-ának (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2015. november 27.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
a tanács elnöke

. Örkényi László s. k.
előadó bíró

Dr. Lukács Zsuzsanna s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: